

We Lwowie, dnia 10. października 1909.

Aleg 1243

Wniosek

posłów Battaglii, Kolischera i tow. w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dnia 20 grudnia 1905 dz. u. kr. Nr. 11 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zarządzeniach z powodu wygaśnięcia prawa propinacyi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Ustawa

z dnia . . . . uzupełniająca ustawę z dnia 20. grudnia 1905 dz. u. kr. Nr 11 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o zarządzeniach z powodu wygaśnięcia prawa propinacyi.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowakiem rozporządzam, co następuje.

Art. I.

Paragraf 1. punkt 2. ustęp pierwszy ustawy z dnia 20. grudnia 1905 dz. u. kr. Nr. 11 brzmi, jak następuje:

2. Osoby sprzedające na własny rachunek sposobem zarobkowym bezpośrednio konsumentom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, pędzone napoje wysokokowe, wino, pół wino, sztuczne wino, wino owocowe, moszcz owocowy, miód lub napoje miodowe, tudzież piwo w naczyniach otwartych lub zamkniętych, lecz nie na sposób w handlu używany; o pojemności poniżej 50 litrów (drobna sprzedaż).

Art. II.

Paragraf 1. punkt 3. ustęp pierwszy ustawy z dnia 20. grudnia 1905 dz. u. kr. Nr. 11 brzmi, jak następuje:

3. Osoby, które sprzedają na własny rachunek sposobem zarobkowym bezpośrednio konsumentom w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem:

a) napoje wymienione pod 2. w naczyniach zamkniętych w handlu używanym, o pojemności poniżej 50 litrów, a wino w takichże naczyniach o pojemności do 100 litrów włącznie.

Art. III.

Paragraf 10. ustawy z dnia 20. grudnia 1905 dz. u. kr. Nr. 11 brzmi, jak następuje:

§. 10.

Taryfa opłat szynkarskich.

A) Opłata szynkarska wynosi: od do

1. Dla pędzonych płynów wysokowych od hektolitra czystego alkoholu w nich zawartego:

a) w wyszynku	K 30	K 90
b) w drobnej sprzedaży	„ 20	„ 60
c) w handlu detailicznym	„ 12	„ 36

2. Dla wina, pół wina, sztucznego wina, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu i napojów miodowych od hektolitra:

a) w wyszynku	K 5	K 15
b) w drobnej sprzedaży	„ 3	„ 9
c) w handlu detailicznym	„ 2	„ 6

3. Dla piwa od hektolitra:

a) w wyszynku	K 0.40	K 0.80
b) w handlu detailicznym	„ 0.20	„ 0.40

B. O ile osoba, obowiązana w myśl §. 1. punktu 3. do uiszczenia opłaty szynkarskiej, nie ma siedziby przedsiębiorstwa zarobkowego w granicach Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, to opłata szynkarska od napojów, przez taką osobę wysyłanych lub w jakikolwiek inny sposób dostawianych konsumentom w granicach Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wynosi:

1. Dla pędzonych płynów wysokowych od litra bez względu na zawartość czystego alkoholu 36 halerzy.

2. Dla wina, półwina, sztucznego wina, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu i napojów miodowych od litra 6 halerzy.

3. Dla piwa od litra 1 halerza.

Co do wymiaru opłat szynkarskich, do których odnosi się ustęp B. tego paragrafu, w miejsce postanowień, zawartych w paragrafach 2-9 i 11-14, tudzież 18 i 20 tej ustawy, wstępują następujące postanowienia:

Opłaty szynkarskie, do których odnosi się ustęp B. tego paragrafu, uiszcza się z osobna od każdej przesyłki lub dostawy napojów, pochodzącej z poza granic obszaru, w którym obowiązuje ta ustawa.

Za uiszczenie takiej opłaty szynkarskiej odpowiedzialnym jest odbiorca, przyczem postanowienia ustawy z dnia 13. lutego 1903 dz. u. kr. Nr. 24 jej uzupełnień, oraz wydanych na jej zasadzie przepisów, dotyczące obowiązków i praw osób prywatnych, pobierających piwo z poza obrębu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, względem opłaty krajowej od piwa niemniej jak obowiązków przedsiębiorstw przewozowych, wreszcie kontroli i ochrony przed przemytnictwem i sankcyi karnej, znajdują analogiczne zastanowienie.

Bliższe szczegóły określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. IV.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1911, przyczem §. 21. ustawy z dnia 20. grudnia 1905 dz. u. kr. Nr. 11. ex 1906 znajduje i tu analogiczne zastosowanie.

Art. V.

Rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy wyda c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z c. k. krajową Dyrekcyą skarbu i z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

Motywa:

1. Paragraf 1. ustawy z 20. grudnia 1905 nie objął kilku postaci drobnej sprzedaży oraz handlu detalicznego, w szczególności drobnej sprzedaży piwa, następnie drobnej sprzedaży wódki w ilościach od 25 do 50 litrów, wreszcie handlu detalicznego winem w beczkach od 50 do 100 litrów włącznie. Uzupełnienie ustawy w tych kierunkach jest wskazane zarówno ze względu na dochody skarbu krajowego jak i dla wyrównania warunków konkurencyjnych między różnymi kategoriami przedsiębiorstw, trudniących się wyszynkiem, drobną sprzedażą i handlem detalicznym napojów.

Nadto według brzmienia punktu 3. tego paragrafu, pod opłatę szynkar-ską podpadałby także eksport napojów w flaszkach i beczkach do oznaczonej w tym punkcie pojemności po za granice kraju, co przecież nie leżało w zamiarach ustawodawcy i byłoby przeciwne ogólnej wytycznej polityki gospodarczej, iż eksport ma być ile możności uwalniany od ciężarów. Wobec tego koniecznem jest uzupełnienie pierwszego ustępu tego punktu takie: ... konsumentom „w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem“.

2. Tenże sam §. 1. ustawy wykazuje jeszcze jedną zasadniczą, bardzo doskliwą lukę.

W szczególności wymaga wyjaśnienia i unormowania w sposób niewątpliwy kwestya, czy napoje wyskokowe, nadsyłane z poza granic kraju konsumentom krajowym w naczyniach zamkniętych bądź koleją żelazną, bądź za pośrednictwem poczty, podpadają obowiązkowi opłaty. Każda sprzedaż a zatem i sprzedaż napojów przez fabrykanta, odbywająca się w drodze przesyłek pocztowych lub kolejowych, przeznaczonych wprost dla konsumenta, podpada pod opłatę. Gdy jednak osoby, trudniące się sprzedażą, składają deklaracye i podlegają opłacie w obrębie kraju, przeto przesyłki trunków, idące z poza kraju wprost do konsumentów, nie podlegałyby właściwie tej opłacie.

Można z pewnem uzasadnieniem przypuszczać, że wobec niejasności postanowień ustawy, zakrajowi fabrykanci będą mogli łatwo uchylać się od obowiązku opłaty szynkarskiej od napojów, przesyłanych wprost konsumentom krajowym i że skutkiem tego kraj, pozbawiony możności poboru opłaty od owych napojów, przeznaczonych do konsumcyi w kraju, będzie musiał pobierać znacznie wyższe opłaty od przedsiębiorców krajowych.

W ten sposób opłaty szynkarskie, nakładane na przedsiębiorców krajowych, przybrałyby charakter premii przywozowej dla fabrykantów zakrajowych, którzyby uzyskali łatwiejsze warunki konkurencyi z fabrykami krajowemi.

Stanowisko fabrykantów zakrajowych zostałoby zatem wzmocnione na szkodę krajowych przez ustawodawstwo krajowe. Nie ulega wątpliwości, że cel ustawy był inny i że tylko niedokładna stylizacja przepisów §. 1. ustawy może dać powód do takiego przypuszczenia.

Łukę, o której tu mowa, wypełnia projektowane przez wnioskodawców uzupełnienie §. 10. ustawy. Z natury rzeczy wynika, że dla przesyłek napojów, przychodzących z poza granic kraju wprost do konsumentów, trzeba było konstrukcją opłaty szynkarskiej przemienić, ze szczególnego podatku zarobkowego, jakim dla techniki skarbowości przedstawia się nasza opłata szynkarska, na konstrukcję opłaty spożywczej i na modłę opłaty krajowej od piwa, pobieranej od prywatnych, sprowadzających piwo z poza granic kraju. Inny sposób uchwycenia owych importów nie wydaje się możliwym.

Także co do ochrony przed przemycaniem nieopłaconych napojów z krajów nie mających opłaty szynkarskiej, lub mających niższą, musi tu znaleźć zastosowanie analogiczne aparat kontroli i represyi, jaki jest już, względnie będzie stworzony dla celów poboru opłaty krajowej od piwa.

Idzie tu wogóle w równej mierze o interes skarbu krajowego, jak i konieczną ochronę krajowego przemysłu, wyrabiającego napoje, przed nierówną, bo wolną od danych ciężarów obcą konkurencją.

Wnioskodawcy:

Battaglia w. r.

Kolischer w. r.

*Maryewski, Rittel, Bandrowski, Tertil, Leo, Schätzel, Maiss, Jabłoński, Merunowicz,
Federowicz, Sala, Adam, Doliński, Sare, Skarbek.*

